

Posudek vedoucího bakalářské práce  
Katedra dogmatické a fundamentální teologie  
KTF UK v Praze  
květen 2012

MILOSLAVA KNOPOVÁ

### ***Obraz Boha v knize Antoine de Saint-Exupéryho Citadela***

Přeložená bakalářská práce má celkem 45 započítatelných stran, takže splňuje základní kritéria kladená na rozsah takového kvalifikačního elaborátu. Dlužno upozornit, že tato práce je druhou, přepracovanou verzí bakalářské práce, která začátkem tohoto kalendářního roku při obhajobě neuspěla. V dané souvislosti není nezajímavé, že původní verze měla o 5 normostran menší rozsah.

V úvodu jsme obšírně seznámeni s autorčíným osobním vztahem k Exupéryho dílu „Citadela“ a krátce je načrtnuto rozčlenění díla do kapitol. Schází popis zvolené metody, která by se blížila tomu, co lze definovat jako strukturální analýza.

V první kapitole, jak to v takovýchto elaborátech zvykem, nás autorka seznamuje s Exupéryho životními osudy, s dobou, v níž žil. Autorka čerpala z internetových zdrojů a používala francouzskou literaturu, protože tento jazyk ovládá.

Druhá kapitola nás poněkud heslovitě seznamuje s Exupéryho hlavními literárními díly. Výčet se někdy omezuje jen na titul a bibliografické údaje. Potěšitelné je, že v některých případech jsme stručně obeznámeni také s vlastním obsahem díla, což je krok kupředu oproti minulé verzi.

Třetí kapitola je věnována tématu, které dalo této práci název, tedy zkoumání obrazu Boha v díle „Citadela“. Především, že teologický rozbor literárního díla je velmi nesnadný podnik, a proto je třeba autorčino snažení hodnotit s velkou mírou tolerance a porozumění.

V části 3.1 autorka cituje 13 kapitolu knihy Moudrosti, nicméně jen konstatuje, že v Citadele se objevují označení Boha jako „Tvůrce“, „Pastýř“ atd., ovšem bez bližší dokumentace. Ve druhé části, nyní s obsáhlými citacemi z „Citadely“, se dozvídáme, že modlitba je vždy k Bohu, což je informace, která odpovídá ladění analyzovaného spisu. Dlužno však poznamenat, že převaha citovaného textu nad vlastním komentářem je zarážející. Následuje třetí bod, kde se pojednává o Bohu jako tajemství. Nakonec autorka pojednává o „Bohu jako uzlu svazujícím věci.“

Čtvrtá kapitola patří spíše do oblasti antropologie a spirituality, což je obhajitelné, protože křesťanská teologie v úzkém slova smyslu hovoří o Bohu vlastně vždy ve vztahu k člověku a opačně. Projevuje se zde autorčín zápal pro dané téma a její vlastní hluboké prožívání uměleckého díla na spirituální rovině. Nicméně výsledný tvar vykazuje známky prvotiny.

V závěru se dozvídáme obecné informace, které souvisejí spíše s autorčínými prožitky. Autorka prostě není schopna věčnosti, která je nutným předpokladem vědecké práce.

Vzhledem ke konstatovanému je třeba autorce poděkovat za její úsilí, musíme vnímat její zápal pro věc, ale také určité technické nedostatky, které i v této druhé verzi přetrvávají. Z uvedených důvodů si dovoluji práci doporučit k obhajobě a navrhnout hodnocení dobře.

Praha 30. 4. 2012

*Prof. C. V. Pospíšil Th.D.*